

Ændringsforslag Nr. 2 til § 4 af *Ord-førelsen* (se ovenfor) betragtedes som *vedtaget* efter Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 1.

Derpaa sattes det saaledes ændrede Lovforslag til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 37 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Folketingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1334).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *la Cour* og *Nordby*:

Til § 7.

1) I 12te Stykke, 7de Linie, udgaar: „Den af Nævnet eller Overnævnet truffene Afgørelse kan ikke indbringes for Domstolene“.

Til § 14.

2) Efter „Piglyster“ i 2det Punktum tilføjes: „, Savlyster og Krog“.

De stillede Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

la Cour: Ved anden Behandling af Lovforslaget om Saltvandsfiskeri havde det Mindretal, hvortil jeg hører, stillet Ændringsforslag til § 7 om, at Nævnet og Overnævnet, der nedsættes for at afgøre Stridigheder mellem Aalegaardsejerne og de frie Fiskere, ikke skulde have Myndighed til at forkorte den Længde, Aalegaardene tidligere har haft. En saadan Ret har Nævnet efter den nu bestaaende Lov, og vel kan Mindretallet ikke fra de 10 Aar, Loven har bestaaet, fremføre noget Eksempel paa, at bestaaende Aalegaardene er blevet forkortet, men det er dog urimeligt at give Nævnene Ret til at kunne indskrænke Ejendomsretten. Mindre-

tallet har godtgjort, at bestaaende Aalegaardene er fast Ejendom, at en stor Mængde af dem er erhvervede ved Skøder og derfor indførte i Skøde- og Panteprotokollen, af hvilken Grund de har faaet selvstændig Ejendomsmyndighed. Mindretallet har ogsaa oplyst, at det er den yderste Ende af Aalegaardene, der er den forholdsvis værdifuldeste. Selv om Nævnene, som sagt, hidtil ikke har benyttet sig af deres Ret, mener vi ikke, man bør give dem en saadan Ret til at indskrænke Ejendomsretten, der ifølge Grundloven er ukrænkelig, naar ikke Almenvellet kræver det, og i saa Fald kun med fuld Erstatning. At give Nævnene en saadan Ret forekommer os at være en Plet paa Lovforslaget. Nævnets Kendelse er jo nemlig inappellabel, og Ejendomsretten bør sortere under Domstolenes Myndighed. Vi foreslaar derfor, at Bestemmelsen om, at Nævnets Afgørelse ikke kan indbringes for Domstolene, skal udgaa.

Det andet Ændringsforslag gaar ud paa i § 14 efter „Piglyster“ at tilføje: „Savlyster og Krog“. Det er først oppe i dette Ting, at Piglysteren er blevet indført i Lovforslaget som et Redskab, der kun maa anvendes, naar Dyrene, der fanges dermed, øjeblikkelig dræbes efter Fangsten. Piglysteren bestaar af to spidse Indretninger, forsynede med Modhager, som jages gennem Dyret. Og da Modhagerne selvfølgelig vilde rive Musklerne itu, hvis Dyret skulde befri sig derfor, maa det følge med op til den, der anvender Lysteren. Aalene er imidlertid glatte, og det er vanskeligt at faa Piglysteren til at gaa ind i dem. Desuden vil Spidserne allerede efter at have været anvendte nogle Gange blive temmelig butte. Derfor har man til Aalefangst fundet paa noget, der hedder Savlyster. Det er et Redskab med to Savblade, der vender mod hinanden, og som er i Stand til at omfatte Aalen og trække den op. Aalene kan nemlig ikke slippe ud af det Favntag, som den dobbelte Sav har paa dem. Dette Redskab skal selvfølgelig bruges baade til Fangst af store og smaa Aal, og derfor er Savbladene ikke overdrevent langt fra hinanden. Enhver Aal, der blot er af nogenlunde Størrelse, vil ved at blive trykket mellem disse Savblade blive saaret, og der vil blive skaaret dybe Furer ind i den. Naar Dyret er trukket op, ligger det saa og lider længe efter Fangsten, inden det dør. Vi har derfor stillet Forslag om, at ogsaa ved Anvendelse af Savlyster skal Fiskene dræbes,